

Копія
ПОСТАНОВАОболонський районний суд міста Києва
Пруднік О.А.
Форманчук К.В.
Янчука Д.Л.
Насадчука П.А.23 березня 2011 року
в складі головуючого – судді
при секретарі
з участю прокурора
адвоката

провівши у відкритому судовому засіданні в приміщенні залу суду в м. Києві попередній розгляд кримінальної справи по обвинуваченню

Барановського Романа Валерійовича, 16 грудня 1974 року народження, у вчиненні злочинів, передбачених ч.2 ст.190, ч.4 ст.190 КК України

У С Т А Н О В И В:

Кримінальна справа по обвинуваченню Барановського Романа Валерійовича у вчиненні злочинів, передбачених ч.2 ст.190, ч.4 ст.190 КК України надійшла до Оболонського районного суду м.Києва 24 лютого 2011 року.

Прокурор просить призначити справу до судового розгляду і викликати в судове засідання осіб, які зазначені у списку, долученому до обвинувального висновку, вважаючи, що по справі додержано всі заходи, передбачені ст.237 КПК України.

Обвинувачений Барановський Р.В. просить звільнити його з під варті та направити справу для проведення додаткового досудового слідства у зв'язку з його неповнотою.

Адвокат Насадчук П.А. вважає, що кримінальна справа не може бути призначена до судового розгляду, посилаючись на те, що 24 лютого 2011 року прокурор Оболонського району м.Києва затвердив обвинувальний висновок у кримінальній справі №05-16231, по обвинуваченню Барановського Романа Валерійовича, 1974 р.н, за ч.2 ст.190, ч.4 ст.190 КК України та направив її до Оболонського районного суду м.Києва для розгляду по суті не враховуючи, що під час порушення кримінальної справи та провадження досудового слідства було допущено такі порушення вимог КПК України, без усунення яких справа не може бути призначена до судового розгляду.

Постановою Оболонського районного суду міста Києва суду від 29 жовтня 2010 року дана кримінальна справа вже поверталась прокурору для організації проведення додаткового досудового слідства. При цьому, відповідно до вимог ст. 246 КПК України судом були визначені підстави повернення справи на додаткове розслідування та вказано, які слідчі дії мають бути проведені при додатковому розслідуванні. Проте постанова Оболонського районного суду міста Києва суду від 29 жовтня 2010 року (т.4 а.с.72-74), належним чином виконана не була. Так суд у цій постанові вказував на необхідність усунення існуючих недоліків та неповноти досудового слідства, належним чином визначити дійсні обставини, з належною повнотою дослідити та перевірити доводи обвинуваченого про його непричетність до інкримінованих діянь та відсутність злочинного умислу, дати їм належну оцінку, прийняти всі передбачені законом заходи до збору належних доказів, як в підтвердження обвинувачення, та і виправдування обвинуваченого. Необхідно також було уточнити обставини по яким може бути пред'явлено обвинувачення та в залежності від встановленого прийняти відповідне рішення, при наявності достатніх доказів пред'явити обвинувачення з дотриманням вимог ст. 140 КПК України. Також під час проведення додаткового досудового слідства необхідно було врахувати до матеріалів кримінальної справи скарги учасників процесу на дії слідчого та розв'язати їх по суті з залученням відповідних рішень; усунути наявні неправильності та недоліки пов'язані з веденням досудового слідства особою, яка не мала процесуального права проводити у справі слідчі дії.

Вказівки судді (суду) є обов'язковими для органу дізнання, слідчого та прокурора. Якщо останні не дослідили обставин, зазначених у постанові (ухвалі) про повернення справи на додаткове розслідування, проведення дізнання чи досудового слідства можуть бути визнані однобічними і неповними (п. 2 ч. 2 ст. 368 КПК), що є підставою для скасування вироку та повернення справи на додаткове розслідування (п. 1 ч. 1 ст. 367 КПК).

Натомість, як вбачається з матеріалів кримінальної справи обставини викладені в постанові про направлення справи на додаткове розслідування не досліджені, вказівки суду виконі не в повній мірі, а саме: - скарга захисника на дії слідчого була долучена до матеріалів справи (т.8 а.с.53-56), однак вмотивоване рішення по ній не прийнято та в матеріалах справи відсутнє: - не досліджено з належною повнотою та не перевірено доводи обвинуваченого щодо його непричетності до інкримінованих йому діянь, зокрема: не прийнято процесуальних рішень по його заяві від 29.05.2009 року де він, ще до порушення кримінальної справи, викладав обставини подій, що йому інкримінуються як злочин, які підтверджують відсутність в нього злочинного умислу та відсутність прямого причинного зв'язку між його діями та наслідками, що настали (т.1 а.с.75-77); - не встановлено місце знаходження осіб, які мають безпосереднє відношення до обставин справи - Олішевко В.В. (засновник та директор ТОВ «Пасифік Тревел», Ревін А. (працівник ТОВ «Пасифік Тревел», Новіков Я.А. (особа яка мала безпосереднє відношення до реєстрації ТОВ «Пасифік Тревел»), та показання яких мають суттєве значення для встановлення істини у справі (т.8 а.с. 88,105,112), не усунуто протиріччя між їх показаннями та показаннями Барановського Р.В.; - не проведено очні ставки з особами, показання яких протирічять показам Барановського Р.В. і про які клопотав підсудний. Разом з цим, ст. 64 КПК України зобов'язує орган досудового слідства, встановити та довести: подію злочину (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення злочину); вину обвинуваченого у вчиненні злочину і мотиви злочину; обставини, що впливають на ступінь тяжкості злочину, а також обставини, що характеризують особу обвинуваченого, пом'якшують та обтяжують покарання; характер і розмір шкоди, завданої злочином.

Невиконання слідчим цього обов'язку є грубим порушенням права обвинуваченого на захист і безумовною підставою направлення справи на додаткове розслідування.

Встановлення фактичних обставин справи, що підлягає доказуванню в кримінальній справі, не може ґрунтуватись на переконаннях особи, що проводить дізнання та досудове слідство, не підтверджених матеріалами справи, а докази що містять лише припущення, які не перевірені та не підтверджені будь якими іншими матеріалами справи на підставі статей 65, 69 КПК України, не можуть вважатися придатними для встановлення фактичних обставин подій, наявності чи відсутності в діях особи складу злочину.

Натомість слідчим зазначені норми кримінального процесу порушені. Крім того, згідно матеріалів кримінальної справи, орган досудового слідства істотно обмежив право Барановського Р.В. на захист, яке не може бути усунено в судовому засіданні, що в порушення п.3 ч.1 ст.228 КПК України залишилось поза увагою прокурора.

Зокрема, Барановському Р.В. пред'явлено неконкретне обвинувачення, в ньому не зазначені в послідовності конкретні дії вчинені обвинуваченим, з визначенням їх конкретного часу та місця і які безпосередньо є кримінально карними, тобто складають об'єктивну сторону злочину, а саме: які, кому і коли Барановський Р.В. повідомив завідомо неправдиві для нього відомості чи приховав обставини з метою заволодіння чужим майном, які саме дії він зобов'язаний був вчинити чи не вчинювати, не перевірені належним чином та не надано правової оцінки показанням обвинуваченого, що він ніколи не підписував жодних документів фінансового чи матеріального характеру, ніколи не приймав товар та не має до приймання товару жодного відношення. Деякі відомості зазначені в актах досудового слідства притягнення як обвинуваченого взагалі не відповідають дійсності і є вигаданими (ст. 8, а.с.138-141).

Одночасно, як вбачається з матеріалів справи, в ході додаткового розслідування так залишилось і не з'ясованим: Чи мало право ТОВ «Компанія Рікон» розпоряджатись товаром, як своїм власним? Не перевірено оперативним-слідчим шляхом та не підтверджено належними доказами факт передачі товару від одного Товариства до іншого; залишилось незрозумілим хто ж конкретно був уповноваженим приймати товар і хто його фактично прийняв? Не підтверджено документально факт передачі товару уповноваженій на це від ТОВ «Пасифік Тревел» особі. Сумнівним залишилось дотримання ТОВ «Компанія Рікон» вимог нормативних актів, що регламентують ведення бухгалтерського обліку і контролю під час передачі товару, що безпосередньо впливає на правильну кваліфікацію дій та встановлення кола осіб причетних до господарської операції. Не встановлено обставини, які сприяли чи могли сприяти виникненню матеріальних збитків і хто конкретно має нести за це відповідальність, що безпосередньо впливає на оцінку дій сторони цивільно-правової угоди. Не перевірено досудовим слідством залишилось і можливість існування між суб'єктами господарювання цивільно-правових відносин і не з'ясовано, яке відношення до цих правовідносин має обвинувачений, якщо має взагалі.

Що стосується обвинувачення за ч.2 ст.190 КК України по господарським операціям з ТОВ «Вічна-Україна», ТОВ «СКС», ТОВ «Торговий Дім Тульчинка», ТОВ «ЕвроДнепр», то за цими епізодами взагалі ніяких слідчих дій з Барановським, окрім пред'явлення обвинувачення та допиту в якості обвинуваченого, не проводилося, хоча він заперечував проти висунутих звинувачень та клопотав провести з особами, які на нього вказують, очні ставки.

З матеріалів справи вбачається, що слідчим була призначена у справі судово-бухгалтерська експертиза (ст.4 а.с.171-175). Між тим, як вбачається з висновку №0024 (ст.5 а.с.138-153) експертів, якому було доручено проведення експертизи виконав судово-економічну експертизу.

Викладене вище на думку захисника свідчить про неповноту та однобічність досудового слідства, і намагання перекласти на обвинуваченого обов'язок доказування, що прямо заборонено кримінально - процесуальним законом.

Враховуючи, що вказана неповнота та однобічність досудового слідства не може бути усунута в судовому засіданні і відповідно до ст.ст.367, 374 КПК України, може бути підставою для скасування судового рішення, без усунення допущених порушень, справа не може бути призначена до судового розгляду.

Крім того, відповідно до вимог ст. 249-1 КПК України суддя своєю постановою повертає справу прокурору у разі, якщо прокурором були суттєво порушені вимоги статей 228-232 цього Кодексу, для усунення виявлених порушень. Як зазначено в п.11 Постанови Пленуму Верховного суду України від 30.05.2008 №6 «Про практику застосування кримінально-процесуального законодавства при попередньому розгляді кримінальних справ у судах першої інстанції», правильною є практика тих суддів, які, повертаючи справу прокурору на підставі статті 249-1 КПК, розцінюють як суттєві такі порушення, допущені прокурором при виконанні ним вимог статей 228-232 КПК, зокрема: не вирішення скарг учасників процесу на дії слідчого.

Як вбачається з матеріалів кримінальної справи, в порядку ст.219, 234 КПК України, була подана скарга на дії слідчого при проведенні ним досудового слідства, і відсутність рішення по ній є істотними порушеннями процесуального закону, які тягнуть направлення справи на додаткове розслідування, а тому, на думку захисника справа не могла бути направлена до суду для розгляду по суті (том 8 а.с.139).

Подана скарга була ґрунтовно вмотивована з посиланнями на відповідні аркуші справи, а відсутні в справі документи були додані до скарги. Відповідно до ст.235 КПК України прокурор протягом трьох днів після отримання скарги зобов'язаний розв'язати її і повідомити про результати скаргнику. Скарга і копія повідомлення про результати її розв'язання приєднують до справи.

Як свідчать матеріали кримінальної справи, подана скарга захисника, в порушення ст.235 КПК не долучена до матеріалів та наслідки її розгляду невідомі. Таке порушення процесуального закону під час направлення прокурором справи до суду, з огляду на вимоги ст. 228-232 КПК та п.11 Постанови ПВС України №6 від 30.05.2008 року, є суттєвим і в силу ст.249-1 КПК є безумовною підставою для повернення справи прокуророві зі стадії попереднього розгляду справи.

Разом з цим, відповідно до ст. 228 КПК України, прокурор, одержавши від слідчого справу з обвинувальним висновком, зобов'язаний перевірити, зокрема: - чи правильно обрано запобіжний захід:

Під час ознайомлення з матеріалами справи було подано заяву прокуророві щодо необхідності утримання Барановського в слідчому ізоляторі і необхідності вирішити питання про обрання йому запобіжного заходу. (ст.8 а.с.140). Натомість, подана заява відсутня в матеріалах справи, прийняте по ній рішення в матеріалах справи також відсутнє, питання правомірності утримання підсудного в слідчому ізоляторі в установленому законом порядку не вирішено. Невиконання прокурором вимог ст.228 КПК України в силу ст.249-1 КПК України є підставою для повернення справи прокуророві за стадії попереднього розгляду.

Викладені вище обставини, на думку захисника, виключають можливість продовження провадження у кримінальній справі до їх усунення, оскільки вони не можуть бути усунені в ході судового розгляду.

При цьому, захисник вважає, що обвинуваченому має бути обраний запобіжний захід не пов'язаний з триманням під вартою.

Вислухавши заявлені клопотання, думку прокурора, який не погодився з вимогами захисника та обвинуваченого, вивчивши матеріали справи, суд вважає, що клопотання захисника та обвинуваченого підлягає частковому задоволенню, а справа поверненню для проведення додаткового розслідування з наступних підстав.

Статтею 246 КПК України встановлено, що при попередньому розгляді справи суддя з власної ініціативи чи за клопотанням прокурора, обвинуваченого, його захисника чи законного представника, прокуратора, адвоката, відповідача або їх представників своєю постановою повертає справу на додаткове розслідування у випадках, коли під час порушення справи, провадження дізнання або досудового слідства були допущені такі порушення вимог цього Кодексу, без усунення яких справа не може бути призначена до судового розгляду. За клопотанням прокурора, обвинуваченого, його захисника чи законного представника суддя вправі повернути справу на додаткове розслідування для притягнення до кримінальної відповідальності інших осіб, якщо окремий розгляд справи щодо них неможливий.

Відповідно до наданих у Постанові Пленуму Верховного Суду України №2 від 11.02.2005р. «Про практику застосування судами України законодавства, що регулює повернення кримінальних справ на додаткове розслідування» роз'яснень, питання про те, чи перешкоджає порушення закону, допущене під час порушення справи, провадження дізнання або досудового слідства, її призначенню до судового розгляду, вирішується залежно від того, наскільки істотним воно було, до ущемлення яких прав та інтересів учасників процесу воно призвело і чи є можливість поновити ці права й інтереси (п.3). Постанова органу дізнання, слідчого, прокурора про закриття кримінальної справи, про відмову в її порушенні або про виділення справи в окреме провадження не є перешкодою для повернення справи на додаткове розслідування.

В силу п.5 ч.1 ст.237 КПК України, суддя під час попереднього засідання зобов'язаний з'ясувати обставини, зокрема: чи не було допущено під час порушення справи, провадження дізнання або досудового слідства таких порушень вимог цього Кодексу, без усунення яких справа не може бути призначена до судового розгляду.

При цьому, відповідно до вимог ст. 249-1 КПК України суддя своєю постановою повертає справу прокурору у разі, якщо прокурором були суттєво порушені вимоги ст.ст. 228-232 цього Кодексу, для усунення виявлених порушень.

Як зазначено в п.11 Постанови Пленуму Верховного суду України від 30.05.2008 №6 «Про практику застосування кримінально-процесуального законодавства при попередньому розгляді кримінальних справ у судах першої інстанції», правильною є практика тих суддів, які, повертаючи справу прокурору на підставі статті 249-1 КПК, розцінюють як суттєві такі порушення, допущені прокурором при виконанні ним вимог статей 228-232 КПК, зокрема – не вирішення скарг учасників процесу на дії слідчого.

Як вбачається з матеріалів кримінальної справи, захисником в порядку /ст.219, 234 КПК України./ була подана скарга на дії слідчого при проведенні досудового слідства (т. 8 а.с.137).

Відповідно до ст.235 КПК України, прокурор протягом трьох днів після одержання скарги зобов'язаний розв'язати її і повідомити про результати скарги. Скаргу і копію повідомлення про результати розв'язання її приєднують до справи. Відмова у задоволенні скарги повинна бути мотивована. Рішення прокурора може бути оскаржене вищестоящому прокуророві.

Як свідчать матеріали кримінальної справи, подані скарги в порушення ст.235 КПК України не долучені до справи.

Таке порушення процесуального закону під час направлення прокурором справи до суду, з огляду на вимоги ст. 228-232 КПК та Постанови ПВС України №6 від 30.05.2008 року, є суттєвим.

Разом з цим, відповідно до ст. 228 КПК України, прокурор, одержавши від слідчого справу з обвинувальним висновком, зобов'язаний перевірити, зокрема:

- чи були додержані під час провадження дізнання і досудового слідства вимоги цього Кодексу, про забезпечення права підозрюваного і обвинуваченого на захист;
- чи правильно обрано запобіжний захід;
- чи додержано органами дізнання або досудового слідства всіх інших вимог цього Кодексу.

Натомість вказані вимоги закону прокурором не виконані.

Як вбачається з матеріалів кримінальної справи, окрім обмеження прав обвинуваченого на захист в справі допущено такі істотні процесуальні порушення кримінального закону, які зумовлюють направлення справи на додаткове розслідування, оскільки прокурором в порушення вимог ст. ст. 228-232 КПК України, під час направлення справи до суду вони враховані не були.

Так, Постановою Оболонського районного суду міста Києва суду від 29 жовтня 2010 року дана кримінальна справа вже поверталась прокурору для організації проведення додаткового досудового слідства. При цьому, відповідно до вимог ст. 246 КПК України судом були визначені підстави повернення справи на додаткове розслідування та вказано, які слідчі дії мають бути проведені при додатковому розслідуванні. Проте постанова Оболонського районного суду міста Києва суду від 29 жовтня 2010 року (т.4 а.с.72-74), належним чином виконана не була. Так суд у цій постанові вказував на необхідність усунення існуючих недоліків та неповноти досудового слідства, належним чином визначити дійсні обставини, з належною повнотою дослідити та перевірити доводи обвинуваченого про його непричетність до інкримінованих діянь та відсутність злочинного умислу, дати їм належну оцінку, прийняти всі передбачені законом заходи до збору належних доказів, як і в підтвердження обвинувачення, так і виправдання обвинуваченого. Необхідно також було уточнити обставини по яким може бути пред'явлено обвинувачення, залежності від встановленого прийняти відповідне рішення, при наявності достатніх доказів пред'явити обвинувачення з дотриманням вимог ст. 140 КПК України. Також під час проведення додаткового досудового слідства необхідно було: долучити до матеріалів кримінальної справи скарги учасників процесу на дії слідчого та розв'язати їх по суті з залученням відповідних рішень; усунути наявні неправильності та недоліки пов'язані з веденням досудового слідства особою, яка не мала процесуального права проводити у справі слідчі дії.

З огляду на наведене судом також зазначалось, що при проведенні судового слідства були встановлені протиріччя та суттєві недоліки, які враховуючи специфіку судочинства, не можуть бути усунуті в суді і позбавляють суд у відповідності зі ст. 323 КПК постановити законний та обґрунтований вирок.

Вказівки судді (суду) є обов'язковими для органу дінання, слідчого та прокурора. Якщо останні не дослідили обставин, зазначених у постанові (ухвалі) про повернення справи на додаткове розслідування, проведення дінання чи досудового слідства можуть бути визнані односторонніми і неповними (п.2 ч.2 ст.368 КПК), що є підставою для скасування вироку та повернення справи на додаткове розслідування (п.1 ч.1 ст.367 КПК).

Натомість, як вбачається з матеріалів кримінальної справи обставини викладені в постанові про направлення справи на додаткове розслідування в повній мірі не досліджені, вказівки суду виконі також не в повному обсязі, а саме: скарга захисника на дії слідчого була долучена до матеріалів справи (т.8 а.с.53-56), однак вмотивоване рішення по ній в матеріалах справи відсутнє і відомостей про таке немає; - не досліджено з належною повнотою та не перевірено доводи обвинуваченого щодо його непричетності до інкримінованих йому діянь, зокрема; не прийнято процесуальних рішень по його заяві від 29.05.2009 року де він, викладав обставини подій, у тому числі що йому інкримінуються як злочин, зазначаючи крім іншого вимогу про притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності та встановлення конкретних осіб за умов існування організованої групи шахраїв (т.1 а.с.75-77); - не прийнято достатніх заходів по встановленню місця знаходження осіб, які мають безпосереднє відношення до обставин справи – «Олішевко В.В. (засновник та директор ТОВ «Пасифік Тревел», Ревін А. (працівник ТОВ «Пасифік Тревел», Новіков Я.А. (особа яка мала безпосереднє відношення до реєстрації ТОВ «Пасифік Тревел»)), та показання яких мають суттєве значення для встановлення істини у справі (т.8 а.с. 88,103,112), не усунені протиріччя між їх показаннями та показаннями Барановського Р.В.; - не проведено очні ставки з особами, показання яких є ширшими ніж показання Барановського Р.В. і про які клопотав підсудний.

Разом з цим, ст. 64 КПК України зобов'язує орган досудового слідства, встановити та довести: подію злочину (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення злочину); вину обвинуваченого у вчиненні злочину і мотиви злочину; обставини, що впливають на ступінь тяжкості злочину, а також обставини, що характеризують особу обвинуваченого, пом'якшують та обтяжують покарання; характер і розмір шкоди, завданої злочином.

Як докази можуть використовуватись тільки достовірні відомості, які отримані в установленому законом порядку.

Згідно ст.62 Конституції України обвинувачення не може ґрунтуватись на доказах, отриманих незаконним шляхом, а також на припущеннях.

У відповідності до положень ст.ст.59, 63 ч.2, 129 ч.3 п.6 Конституції України й чинного кримінально-процесуального законодавства, забезпечення підозрюваному, обвинуваченому, підсудному, засудженому та виправданому права на захист є однією з основних засад судочинства та важливою гарантією об'єктивного розгляду справи та запобігання притягнення до кримінальної відповідальності невинуватих осіб.

З огляду на викладене суд вважає, що вказані порушення, допущені під час досудового слідства, були істотними, призвели до ущемлення прав та інтересів обвинуваченого і без їх усунення справа не може бути призначена до судового розгляду. В ході додаткового розслідування існує можливість усунути наявні недоліки, поновити ці права та інтереси.

Згідно ст.370 КПК України істотними порушеннями вимог кримінально-процесуального закону є такі порушення вимог цього Кодексу, які перешкоджають суду повно та всебічно розглянути справу і постановити законний, обґрунтований і справедливий вирок.

На виконання вимог ст. 374 КПК України на досудовому слідстві необхідно з належною повнотою перевірити доводи захисника та обвинуваченого, викладені у клопотаннях та скаргах, у тому числі, про порушення прав Барановського Р.В. з боку працівників міліції.

Так, згідно листа т.в.о. заступника начальника управління ІСУ МВС України №13/н-150 від 09.02.2011 року, відомості викладені у скарзі захисника Насадчука П.А. знайшли своє часткове підтвердження в частині порушення справи особою, яка не мала процесуального права приймати дане рішення та проводити у справі слідчі дії.

Такі порушення закону, допущені під час досудового слідства перешкоджають призначенню кримінальної справи до судового розгляду, є істотним, призводять до ущемлення прав та інтересів учасників процесу, можливості поновити ці права й інтереси під час судового слідства немає, так як суд не уповноважений проводити слідчі дії віднесені до компетенції визначених осіб органів досудового слідства які необхідні для усунення допущених недоліків.

Отже, вказана неповнота та неправильність досудового слідства не може бути усунута в судовому засіданні, оскільки потребує проведення ряду процесуальних та слідчих дій, які суд позбавлений можливості провести з урахуванням процесуальних можливостей судочинства.

Відповідно до вимог ст. 223 КПК України в обвинувальному висновку повинно бути вказано місце, час, способи, мотиви і наслідки злочинів, вчинених обвинуваченим, а також докази, які зобов'язано в справі показати обвинуваченого та доводи, наведені ним на свій захист, і результати їх перевірки.

Як вбачається з обвинувального висновку, останній складено з порушенням вимог КПК України, оскільки в ньому всупереч вимог ч.2 ст.223 КПК України, не наведені результати перевірки таких доводів обвинуваченого висунутих на свій захист у тому числі про які він зазначав у зверненнях до правоохоронних органів та про які зазначалось у постанові суду.

Крім того при складанні обвинувального висновку та наведенні зібраних по справі доказів, слідчий обмежився лише наведенням свідчень визначених осіб та одного висновку експертизи, не посилаючись на конкретні документи, що виготовлялись, складались, підписувались або використовувались за участю обвинуваченого.

У справі містяться постанови слідчого про виділення деяких матеріалів кримінальної справи в окреме провадження, однак які саме і яка кількість їх виділена - відомостей не містять, що позбавляє можливості суд визначити дотримання слідчим вимог ст.26 КПК України.

При цьому, матеріали кримінальної справи не містять процесуальних рішень стосовно конкретних осіб, про кримінально карні дії яких, що стосуються шахрайства, повідомляв правоохоронним органам Барановський Р.В. у тому числі з вимогою про порушення проти них кримінальних справ. Відсутні рішення про використання документів які стали підставою для виділення частини кримінальної справи в окреме провадження.

Крім того у матеріалах справи частина протоколів складених слідчим в порушення ст. 85 КПК України не містить відомостей про час проведення певних слідчих дій.

При цьому, підстав для закриття чи зупинення провадження по справі не вбачається, підстав для зміни та скасування запобіжного заходу обвинуваченому не встановлено.

Клопотання в частині вимог про повернення кримінальної справи прокурору з причини неправильної оцінки наявних доказів не підлягає задоволенню, оскільки оцінка доказів судом можлива лише при вирішенні питання про винність чи невинність підсудного стосовно пред'явленого йому обвинувачення та постановлені обвинуваченого чи виправдувального вироку, тому при попередньому розгляді справи суд позбавлений можливості оцінювати зібрані по справі докази.

Під час проведення додаткового досудового розслідування необхідно врахувати наведене, усунути існуючі недоліки, порушення кримінально-процесуального закону, однобічність, неповноту досудового слідства шляхом проведення додаткових слідчих дій, належним чином визначити дійсні обставини всі діяння обвинуваченого, такі кримінально карними, з належною повнотою дослідити та перевірити доводи обвинуваченого висунуті на свій захист у тому числі про відсутність у нього умислу на вчинення інкримінованих діянь та дати їм належну оцінку, прийняти всі передбачені законом заходи до збору належних доказів, як в підтвердження обвинувачення, так і виправдування обвинуваченого. Необхідно також уточнити обставини по яким може бути пред'явлено обвинувачення та в залежності від встановленого прийняти відповідне рішення, при наявності достатніх доказів пред'явити обвинувачення з дотриманням вимог ст. 140 КПК України.

При цьому підстав для закриття чи зупинення провадження по справі не вбачається, підстав для зміни та скасування запобіжного заходу не встановлено.

На підставі викладеного та керуючись ст.ст.237, 240, 244, 246 КПК України, суд -
п о с т а н о в и в:

Клопотання адвоката Насадчука Павла Анатолійовича задовольнити частково.

Кримінальну справу по обвинуваченню Барановського Романа Валерійовича у вчиненні злочинів, передбачених ч.2 ст.190, ч.4 ст.190 КК України повернути прокурору Оболонського району м.Києва для організації провадження додаткового розслідування.

Запобіжний захід, обраний Барановському Роману Валерійовичу залишити без зміни - у вигляді тримання під вартою в СІЗО Державного департаменту з питань виконання покарань.

На постанову протягом семи діб з дня її винесення сторони можуть подати апеляції до Апеляційного суду м. Києва через Оболонський районний суд м. Києва.

Суддя:

/підпис/

З оригіналом згідно

Суддя:

Секретар:

З оригіналом згідно

*Стасюк не зі оз. зобр. май ашово
не набрав докато сши*